

ஸ்ரீமதே மஹாநாதைய தம்:
ஸ்ரீமதே வரவரமுநே நம

அர்த்தபஞ்சகம்

இதற்கு
ஸ்ரீவினையோகம் ஜீயர் அருளிச்செய்த
விவரங்காணம்.

திருசிவபுரம் நம்மவிண்ணை சபையாசனமும்
போஷகமும் திருப்புகழ்ப்பயம்

ஜீயர் இராமஸ்வாமி இராமாநாத தாஸரால்
சேர்க்கப்பட்ட அருள்பத விவரங்கம்

இவை
திருசிவபுரம் நம்மவிண்ணை சபையாசனம்
மும்மகோணம்

ஸ்ரீ கோமளம்பா அச்சுக்கப்பட்டி
1931இல் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

மறுபதிப்பு.

ஸ்ரீவைத்தணவ/ஸ்ரீ

214, கீழ் உத்தரவீதி [விக்கிரமசோழன் திருவிதி],
திருவரங்கம், திருச்சி-6. ஃ: [0431] 434398

வெளியீடு நாள்: 8.09.2001

தபாந்தரவ தனி

40/-

மாடுவெய்வான் கோலோந்துவார்த்தமாகச் செய்திருந்த
பாம்புகளைக் காட்டிலும், பூர்வாசாரியர்கள் ஆசரித்தம் காட்டி
ய நிறைந்த வழிகளே கண்ணுழிவற்றத என்பது கண்காட்டும்.
இவர்களின் ஒருகாலம் ஸ்வாமி பிள்ளைவோகாசாரியர் உபதேசபா
ர்த்தம் சிவநாத, பெய்களும் பேதைகளும் உய்யுமாறு அரிய
பெரிய இடவியார்க்கங்கள் உள்ளிட்ட அருள்கள் செய்துவிட்டு
தெய்வியகடையில் செந்தாமர வெளியிட்டருளினார். இதையே
இவருடைய பாம்புருவங்களுக்குப் போதிய சான்றாகும். இவர் அரு
ளிச்செய்த சில அங்களுக்கு சிதவாக் கிணமணிபாச ஸ்ரீவர
வாழ்வின்கள் விவரங்காணம் செய்துவைத்தபோல், அந்தநாடு
செய்திருந்தும் பிள்ளை வேங்குஜியர் அவர்கள், ஓர் அரிய விவரங்
காம் செய்தாரென்பது யாவரும் அறிந்ததே.

சிந்திப்போகி பாசமயங்கோளிய்ப்பாண்டவியிதவாள் ஸ்ரீயார்
ச.பு.ருத்னாபாமி ஸாடி அவர்கள், பனாருக்கும் பயன்படுமாறு இதை
அச்சிட்ட வெளியிட்டிருக்கிறார், பாவாண்டுகளுக்கு முன் சில தா
பத்தியங்களைக்கொண்டு பரிசேரித்த எழுதி முடித்திருந்த ஸ்ரீயோ
சத்த, பாண்டவியத்தின் கற்றமுடைய பெருமாளையின்
நெறந்த இனம்பெய்ச், ஸ்ரீயார், V. ஸ்ரீவரவாழ்வின்கள் அவர்கள்,
இதற்குப் பாண்டவியத்திற்கு, சென்ற வருடம் ஸ்ரீயார்,
R. உய்யுமாறு ஸ்வாமி ஸாடி அவர்கள் வசம் ஒப்ப
கட்டித் தந்திருப்பது கேட்டுக்கொண்டனர். மேற்படி R. உ. பங்
கருள்வாயி ஸாடி அவர்களும், திருச்சி கம்பிள்ளை சபையாரும்
இதன் பெருமையை புத்தாண்டு இக்கணக்கப்படுத்தி கட்டித்
தந்திருப்பது அருமையாகும்.

இந்நூலின்மீதான பாண்டவியோகங்கள் முயற்சிக்கப்பட்ட
மீது, அறிவித்திருந்த பரிசேரித்த செய்தற்குரியதான இக்
கணக்கப்படுத்தி, பணங்கடையும் சிறியபெருகிய அருமையின் இயற்ற
முன்வந்தது, பாண்டவியத்தையும் கற்றுப்பெற்ற பழையோக
புண்ணம் அச்சிமைத்ததென சொக வகையென்றமென்றும் கருத்
துவையேயென்றும், சிறிதென்றிருக்கின்ற. இவ்வெண்ணத்திற்
கையே இவ்வித முடிபெற்றதென்பது என்று கிணக்குறேறு.

(அங்.) அத்த சிவரிக்திரூர்- (பரமத்தம்வருபத்தான்)
என்ற தெடந்தி,

எ டமாத்மகதப்தம்:— பாத்லம், வ்யூஹம், லிப
லம், அத்தர்யாபித்லம், அச்சாஸ்தாஸமென்றாகு.

(வ்யா.) அநாவத-பாநாத்தம்வதுக்தம்—அநாவத பா
மாத்தவதிதாவதப அநாவத தூதாததம். பாத்நம் பாயபதத்
திம்ஸும்தருகிபிருக்துத் திருப்புக்குபாநாத்தம் என்ற பேர், ப்ரூ
ஹம் ஆஸிந்நம்சுந்நுர்த்ததாத தூதாததமோகம்கவிதிஸ்யு
தருகிபிருக்துமிருப்புக்கு ப்ரூஹம் என்ற பேர், லிபாம்-அபே
ந்யாமதூதிதிபதேதாததம்சுந்நுர்த்தம் நாமத்தருகிதிருபெண் அவத
தித்தருகிந் அவதாநக்துக்கு விபாயம் என்ற பேர், அந்நியாதி
ந்நம் ஸகய தேதாதததாததம்சுந்நுர்த்துமிருப்புக்கு அந்நிய
மித்தம் என்ற பேர், அந்நியாத்நம் தேதாததம்சுந்நுர்த்தம் க்ருஹ
விதிபிருக்துர்திவ்நம் தூதாததக்து அந்நியதாமம் என்ற
பேரிருபுக்கும். என்ற துதி தூத ஈஸ்யதாவதம் ஸ்நுபம்
ஹ்நுதிதாமாதிதூதம்.

(அல.) முன்னாள் புரோத்தகங்குலத்தை விவக்கக் கோ
வி முன்னாள் புரோத்தகங்குலத்திற்கு அர்த்தமருளிச் செய்து
(புரோத்தகங்குலம்) என்ற தொடர்.

அ. பகுதினாலே மந்திக்கப்படுகிறது பகுஷார்த்தம்.

(ஸ்ரீ.) அதாவது:—புதுவிலை சேதானாக, அந்திக்குப் பழுது—யார்ந்திக்கப்படுத, அதனோடு அது, புதுவார்த்தம்—புதுவார்த்தமாயிருக்க.

(அல.) அந்தக் கிளர்ச்சிகள்:- (அந்த பருஷரத்தத்தான்)
என்ற தெரட்சி,

க. அந்த புகழார்த்தங்கள்— தம்ம, அந்த, காம, சூத்
மாநுபவ, பகவததவம் என்பன.

(வ்யா.) அதாவது:— அப்பகுதியார்த்தம் நான்-சேகரனின் பார்விற்குப்படுவதான அப்பகுதிார்த்தமெனவதாகும்; தாம்ம-தாம் மென்றும், அர்த்தம்-அர்த்தமென்றும், காமம்-காமமென்றும், சூதாபரணமும்-சூதாபரணமென்றும், பகவதநயமும்-பகவத அநுபவமென்றும், என்ம ஐத-சூத பகுதியார்த்தத்தி னுடைய ஸ்வரூபம் ஐதவதிதரபேருக்கு.

(அலா) காண்கவது உபாயவ்வுருபத்தை விவரிக்கிறார்-(உபாயவ்வுருபம் என்னிறது) என்ற தொடங்கி-

வி. உபாயஸ்வதபமென்றது காம், ஜ்ஞாந, பத்தி, ப்ர
பத்தி. சூசாங்ஸாயிமனமென்றது.

(சி.பா.) அநாதை— உபாயவல்லபம் என்கிறது—ப்ரபகன்வ
ருப்பன் ஐசொத்தது. கட்டம்—சம்பலோகமென்றும், ஞானம்-
ஞானலோகமென்றும், (பத்தி)—பத்தியோகமென்றும், ப்ரபத்தி—
ப்ரபத்தியோகமென்றும், (பூசாபாயோகம்)—பூசாபாய அபிமே-
சமென்றும், என்றாக்கு. உபபாயவல்லபம் ஐத்தது சமாயிருக்கும்.

(அல.) இவ் ஐந்தாம் திட்டத்தின் கீழ் கட்டப்படும் தொகை (கிராமத்தின் மொத்த தொகை) என்று சொல்லுகிறீர்கள்.

கக. விரோதில்வகுமென்கிறது. இவ்வகுபவிரோதி, பரத்வ விரோதி, புகளுகந்தவிரோதி, உபாயவிரோதி, ப்ராப்தி விரோதி என்ஹைத்து.

(ஸ்பா.) அந்நவது: விநோதினவநுமென்கிறது கிரோதினவ நுபடுமென்து சொன்னதுத, இவ்நுபடுவிநோதி: ஆகும்வநுபடுகிரோதி பென்றும்புரத்துவிநோதி - ஈகயாவ்நுபடுகிரோதிபென்றும், புது ஊர்ந்தவிநோதி: பார்ப்பதிரோதி என்னும், உபநயவிநோதி: பார்ப்ப விநோதி என்னும், பட்டாப்திவிநோதி - பகலுப்பார்ப்பதிரோதி என் னும், என்ன ஐந்து ஆக கிரோதினவநுபடு ஐந்துவிதமாகிறக்கும்.

(அல.) இவியேனும், மேலும் எங்கள்மேலேணச்சொன்ன அந்தப் பஞ்சகத்தில் ஒவ்வொருபடித்த உபபாதிக்கிறார். அதாவது—
மேலும் அந்தப்பஞ்சகம் ஒவ்வொரு அஞ்சகியையாகிக்கும் படிமை
எங்கள்மேலேயுள்ள அருளிச்சொல்லு, அந்தைப் பஞ்சகியியுமி, தத்தவந்த
எனக் கிரியைபடுத்த அந்தப் பஞ்சகியியுமி தத்தவந்தகனில் ஒவ்வொரு
படித்த உபபாதிப்பதாகத் திருவுள்ளம் பற்றி, முந்தையோன்க
உருப்பெயர்வுபஞ்சகத்தில் உத்தமனாகியவன் படிமை அருளிச்
சொல்லுகிறார்— (இவற்றில் உத்தமனாகிய) என்ற தொடர்பு.

கஉ இவற்றில் நீதியாகவா:— ஒதுகாளும் ஸம்ஸாரமும் பத்தமாகிற அவத்யமின்றிச்சே நிரவத்யாயம், பகவத்பவபாந்ரு கும்பையசடோகராயம், 'வாஸிளவாகவையுத்தக்குட்டன்வர்க தேவன்' என்சிற வையுத்தகாசுதுக்கு, 'விண்ணுட்டவர்க

கவிதும் என்றது—என்க அகநாச்சுவியலும் என்றபடி—பாதி
அதாவது—வாய்வாய்—விதும் என்பது; தொடங்கி “பேச
பேசுதாசாக்கள்” தோதோசாக்கள்” என்றபடியே அவன்
பின் சென்றது, அடிமை செய்யக்கூடவாய்—அடிமைபின் கருதப்
பயிற் றுஷ்டமித கைக்கப்பலையுஞ்செய் வாய்த்தாயி. “உடல்
என்பது உடல் எனவருமித, கோலங்கோன் தோல்வக்களான,
“பெளமிகேதேஷேகதி குருகுதித” என்றபடியே, பாம
புத்தநிதியப்போசை விவாதித்திதும் தோலிக்கேடுபுப்பதாகக்
கொண்டென் செயலாகவாத, யோன முநியார் தொடக்கமான
அமரர்கள் கிஷ்டங்கோர் திருநடி திருநாத்தாறுவான் முதலாக
வுள்ள சிதம்பராகினர்.

(அவ.) முத்தர் படிமய சிவசிகிதார்—(முத்தாவார்) என்ற
தொடக்கி.

முத்தாவார் பகவத்பாஸாத்தாயலே பாக்ருதினாங்க
தந்தாய் வந்த க்வேசலவங்கோஸ்வாய் கழிக்கு, பதவந்திய
பு புகுணவியவங்கை அபவித்த, அவனதுவனுதிபீதி
உள்ளடங்கலமையாலே வாயாப்படுத்து, பிச்சியின்றி
வைகுத்தமையகாத்தியே கவித்தாத்திச்சி முனீயென்ற,

(வயா.) அதாவது:— முத்தாவார்—முத்தர் ஆதிரவர்கள்,
பகவத்பாஸாத்தாயலே—“கரு கப்பலுதிரை” என்றுமபடி
ஷ்டிருணபூர்வனவற் பகவானுடைய அகப்பகத்தாசை, பாக்ருதி
யும்பத்தந்தாய் வந்த க்வேசலவங்கோஸ்வாய் கழிக்கு—சரியைப்
புத்தந்தாசை அம்பத்திந்த ஆகப்பாதிவதி தக்கக்களும், அந்நா
காதிமருபதபயங்களும்கண்ட—சிவன்த சொத்துக்கள், அபிந்த
கே—தக்கபயங்களை அந்நாபதமயருதாம்கண்டகிவனென்ற
மாம், அக்கமனன்றிகே—தக்கபயக அசித்யாதி மன்க்கன்
கிவி என்ற சொல்லையுமைய. “பன்னகமனற” என்றநிதி

பகவத்பாஸாத்தாயலே—குறன், பன், னுசர்வம், வீரியம், சக்தி
தேஜஸ்வா இவையாக இயங்கவாய்வு அனுபவமே எல்லாம்
கழிக்கு—அபத்திபூர்வமயை தந்த பாய்க்கன் குறளவகைகள் பூர்வ
யிருத்த, இப்போதாக்கி சூரித்தாக்கி தோருடைய, அபவித்த—
வாயுத்தகித்த, உத்தங்ககையான—பயதபுத்த துடவிந்தாம
யாலே, பிச்சியின்றி—பிண்கோதித்தாய் பிண்கையெல்லாதபடி, மாத
கம்—திரிபாத்தியுதிபயப்போன் தாடிப்பதா பாயபதம்.

ஆறவார் அருகிச்செய்த அத்தம் இவ்விதத்திற் அதனத்தையும்;
பகவத்யவது—“கருகப்பலுதிரை” பகவானுடைய கவருபத்
தையும், நிம்பமங்ககைகித்தந்தாய்—வருபநிருபகதாம்களை
கருகா துத்த அமந்தகாதிதையும் திருதிதயவருப கிரோஷங்க
வான துருகாத்தியாதிதையும், கித்தந்தாய்க்கான பெனத்தய
கெனக்கத்தியானருபாம்களையெய்வவாதிதையும் இத்தபே
அதபகிக்கைக்கு சித்யியுதிபிரி—சிவங்கன் உபபேதமாய்
—இருத்தருமப்போசை, சிவாபியுதிபிரி அப்படியே தபிபுத்தர்
காத்தாசை அதபகிக்கைக்கு கிவங்கன் போகப்பாபிருத்த
பாசை—“கிவங்கன்” என்றவிதத்திற் சிவாபியுதிபின் கிவங்
கனையும் அகவகிக்கவாரிடு. உத்தித்து—அவற்றையெல்லாம்
அதங்கித்த, பிதியோசை அதனத்தித்த என்னுதம், அவ்வருவ
இத்தித்தி உள்ளடங்கலமையாலே—சூரிச் சொன்ன பண்க்கவ
ருபநிருணபூர்வ அனுபத்திதாய் திந்தப் பிதியான—உத்த
தக்கிவிசையாமையாசை, மன்க்கிசை தக்கவையாசை—என்றதம்;
வாயுத்தபுகுத்த—காத்தருக்காரை—“தாசு துத்த தாசு” என்றம்,
“அநுமங்கம் அநுமங்கம் அநுமங்கம்” என்றசொல்லிப்பூர்வமய
க்தோதாய் பன்னி; பிச்சியின்றி—“கருகாத்தித்தோ” என்றம்
படி, புனாவாரத்தியின்றித் அதாவது—மதபுடையும் கிக்குதகிச்ச
மன் கைக்குத்தமையகாத்தியே—கிருத்த என்னித் தாய்வதித்தி
பிறக்கவையாசை கைக்குண்டன் என்ற கையெய்வானுத்த திரு
காமமாய் அவனுக்கிருக்கவானாசை கைக்குண்டன் என்ற திரு
காமத்ததை புனடபதாய் க்வேசா கைத்தகிசெய்வமாய் மதா
ககாமயிய பாமபுத்தியே; கவித்து—பகவத்பாஸாத்தாயலே
துத்தந்தாசை மயிற்றை; ஆத்தித்தி முனீயென்ற—கத்தோதித்
மவர்க்காய், எப்போதும் பகவத்யவருபாதித்யே மனம் பன்
னுதிரு சிவனென்ன.

(அவ்.) இவ், பத்தர் படிமய அருகிச்செய்தார்—(பத்தா
வார்) என்ற தொடக்கி.

பிசு—பத்தாவார்:—பாசுபென சிவமாய், அகத்தியமாய்
கைத்தக்காய்மபித்தாமாய், ஆகவிட்டெடுத்திய தாசு
கைக்க போகப்பாய்வாதபு அகத்தாய்மாய், அந்ருண
அப்பதாஜ்ஞான வியத்தஜ்ஞான ஜகதான கைதேஜமே ஆத்

அர்த்தபஞ்சகம்

[illegible]

(வ்யா.) அதாவது:—பந்தர் துவர்த்தந்தரவர்க்குப்பாட்டு
பொதிமொய்ம் - ப்ருதிவ்யநிபஞ்சுதபவமயம், அத்தமயம் - சித்ய
மன்நிதிசெயிருப்பதாய், பங்காணுதபவம் - சித்யமயம் என்றுதன்,
பாஸகவகத்திலும் ப்ருதிமன்மத்திலும் சுபுதிசுதநாகவ்யாதி
சித்யமன்நிதிசெயிருத்தது என்றுதன்; "காத்தக அதபவயி
தாமயம் - புன்யபுபவன் கம்மத்தப பன்ஹுத்தாத் வந்த
காச அதபவத்திக்கு, பபுபுபவன் கம்மத்தப பன்ஹுத்
தாய் வந்த தக அதபவத்திக்கும், ஈதாமயம், பயகணமயம்
என்றபடி - குத்தமயிசிலெத்திதம் - ஸ்தாத்மவிராணத்திச, நிபோ
தத்திச - அதாவது, பிந்தத்தாதத்திசென்றபடி; த்ருதி மன்நிதி
பெய்யயிவிலாஸதபடி - பிணம் என்ற பர்க்கைக்குத் தொடுகைக்
கும் தருதிபாகாத பாகம்; அஸுசுத்த குத்தமயம் - பதிதம்
அன்நிதிசெயிருப்பதாமதமன்நிதிசெ அபயித்திசெத்திசெத்தாம
பயபிடுக்குதாய், அதுதா அஸ்தாதுதாவிபித்திசெத்தா துத
மான் வ்லதேதமெ - குதாச அதபவத்திக்கும், அப்தாதுதா
தும்பும், மிபி த்ருதிசெத்திசெத்தும் ப்ருதிபவான் தகன்நிதேதமெ,
அதாவது - குதாச அதபவம் என்றித - குதாசத்தமயப
தத்தபதுஅப்தாதுதாய் என்றித - "பேர்ப்தாசத்தமயத்தமயம்
என்னும்படி வ்லதேசெத்த அப்திசெத்தபுபவான் அப்திசெத்த
யித்தம்; மிபி த்ருதிசெத்தம் என்றித - அப்தாதுதாவிபித்திசெத்தா
தும்பும் என்றபடி ப்ருதிபவான் தகன்நிதேதமெ என்றுதன்!
வ்லதேதமெ குதாசவாதமும் - தகன்நிதேதமெ ஸ்தாத்மவாக
வும்; சந்தாதிசெய் அ தபவத்திதமான் வ்லதேதமெ பேசுதமெ
புதுதாசத்தமயமும் - சந்தமும் மிபிசமும் தமும் குபதும் கத்
புபவிர அபயக்கைதவபதுஅதபவத்தித்தாம தகன்
நிதேதத்தை "அதன் பேர்ப்தம் மத்யபவம்" என்றுமபடி,
அதன்முதலான பாதத்திசெத்தமெபிபாப்தம்முதமெ புதுதாசத்
மயமும்; தகன்நிதேதத்திதத சந்தம் மிபிசமும், தமும், தம்

அர்த்தபஞ்சகம்

[illegible]

பொய்யறிவாசாதினாலும், கடாதவையாயிருக்கும். யத்யஸ்யமதி
தங்கு ஸந்தியாவந்தாதினக் மாணிக்கனாய் வந்திருந்த அச்
சிவசாசனபோஜனாந்தாதினக் கமலவையாய் “வாஸ்த
வந்தியம்” என்றுயாடியவையாம் வாதாதினாலும் ஸந்தி
சாதினாலும், கடாதவையாயிருக்கும். இப்படியிருத்தி வந்த
மக்களையும் சூரியமதர்மத்தையும் பதாங்கமாக காண்பதும்
வந்திருப்பதே பாயேயவாபயிற்றதென்பு, அந்தந்தகாலத்தினி் கிமித்
தமாக “ஆசாஸிவம்” “புத்திதேவா” என்றபடி, அசாஸா, தா
சாஸகதீப பன்னாயதனாலே—வந்தசூரியமதர்மத்தினி் அபிய
மாழியும்—என்றது. அன்றிக்கே வந்தசூரியமதர்மத்தினி் அபிய
மதர்மம் என்றித வந்தபத்திரஞ்சாஸ்தமனனவன்அந்தந்தகாலத்
தன்கிமித்தமாகக் கூற்றியவன்வந்தமக்களாததண்டபுத்தாதினியை
கேடீத்தும், வையுபவன்வந்தமக்கள வந்தவாணியுபவிகை
அவனம்பித்தும், “யம்பயேதஸ்யோவேத” என்றபடியே வந்த
தம் தம்மனக்காததந்தாததே தம்முடைய வந்தசூரியமதர்மத்
தன்கு அநருபமன் அதந்தாசனபிந்திக்கே பொழியும்படி
வந்தருவையே தந்தாஸ்தமனன் என்ற போயிருக்கும்.

இதங்குத் திருநடாத்தம்— சூரியவதத்தினி் அநுபி
வந்ததாத்தத்தியே வந்தவன். கூத்தியன் அந்தந்தகாலத்தினி்
கிமித்தமாகத் தன்னுடைய குததம்மக்களையும் வந்தத்த ஆசா
கதீபயும்விட்டு பசாஸ்தமனத்தம்மக்களையும் வையுபதம்மக்கள
வந்தபுத்தாதினையும் அவனம்பித்திததண்டபுத்தாதினையே சூரியத்
கூத்தியன் என்ற சொத்தும்படியுபந்திக்கேயிருப்பன். இதங்கு
திருநடாத்தம்—கூத்தியனும் காலதானு வந்தான் பசாஸ்த
மனக்கேயுடையன ஆகுபதி பாதீதாத்தபயத்தம் பன்னினி வந்த
தாத்தம் கண்டுக்கொண்டது. வையுபன் அந்தந்தகாலத்தினி் கிமித்
தமாகத் தன்னுடைய குததம்மக்களையும் வந்தத்த ஆசாக்களையும்
விட்டு, சந்தத்தவன்வந்தத்திரு தர்மவன் வந்தபுத்தாதினையும்,
பசாஸ்தமனக்குத்ததர்மவனதபன்னையும் வந்தவாதினையும்வந்த
தீப தர்மவன் தண்டபுத்தாதினையும் பசாஸ்தித்த, இப்படி அசா
சா தாசாசாக்களே வந்தத்திக்கொண்டு போருவனாயிருக்கை
யனே சந்தத்தவன்வந்தபயனாய் வந்தவையுபன் என்ற சொத்தும்
படியுபந்திக்கேயிருப்பன் என்றை, குத்தான் அந்தந்தகாலத்தினி்
கிமித்தமாக வந்ததர்மவன் கருவியும் பசாஸ்தாதி தமந்தக்கும்

சூரியமதம் பன்னுதத்தத்தத்தம்மாயிருக்க அந்ததவிட்டு
பாஸ்தமனன் பன்னும் தபன்னையும், கூத்தியன் பன்னும்
தண்டபுத்தத்தத்தையும், வையுபன் பன்னும் வானியுபத்தையும்
பசாஸ்தித்த, கெத்தித் துருவந்தத்ததயுடையனான, அந்தத
தாத்தாசாஸ்தாதினத்தி் பசாஸ்தம் பன்னி பாதீதாத்தபயத்தம்
பன்னுமவனும், வந்ததான் வந்தும்படியுபந்திக்கேயிருப்பன்
என்னை. இதங்கு திருநடாத்தம்— சூரியவனத்தினி் வையு
பந்தீதம்மபத்தியும், வந்ததன் என்ற பெருகவனாக குத்தான்
பாருவன தபன்னை வயவந்தித்த பஞ்சசாத்தித்தத்தியே கெத்த
தீபவாக மேக்காசாகக்குத்த தபன்ன பன்னின கையுபன்
அந்தகே கண்டுக்கொண்டது.

இப்படி பசாஸ்தாதினத்தத்ததான் அந்ததிகன் தன்னு
டைய வந்ததம் சூரியமதர்மத்தினி் அபியமாழியும் இருப்பன்
என்ற சொத்தமனையும், கெத்தமனையுபன்னினியும், சேய்க்கை
கரு போக்காசாசாத மதத்தயுடைய சேய்வையுபன்னினியும், பூத
வந்தவை பன்னினியும், அந்தந்தகாலத்தினி் ததாச மதத்தயு
வந்தவை பன்னினியும், பாதாசாசாதத்தயுபன்னினியும், பன்னினியும்,
பாதா, அபவாசமும் பாதாய்ப்பாசாசாதமும் பன்னினியும், வந்த
வந்தவந்ததாயும், (வந்தவந்தவந்த) வந்தும்படி வந்தவந்த
தத வந்தத்தியாகுதமனக்களாய் அநாத வந்தத்தித்தமவந்தகளாய்,
பகவந்தியுக்காசானகேதன் பகவந்தகருக்காசானத்திக்கேயிருத்தி
சேதன்.

(அவ) இவ்விடம் கெவனப்பகைய அநிச்செய்கிரா—
(கெவனவான்) என்ற சொத்தம்.

கரு. கெவனவான்—தன்கிமித்தத்தியேயுபன்னினியு
பகவனாலே கெவனப்பட்டவன் பகவனப்பகைய கெவனப்பன்ன
வந்தபாதினத்த தன்னுடையத் தனே ஜீவித்த பகவன்கு
மன்கேயுடைய, வந்தவந்தவந்தவந்தவந்தவந்தவந்தவந்தவந்தவந்த
வந்தவந்த கெவனத்தித்தத்தயுபக வந்ததத்த வந்தவந்த
தாலே பகவந்தி ஆத்தமன்கேயுபன்னினி, பகவந்தி—தத்தகா
சாமாய் கெவனப்பகாதத்தயுபகவந்தித்தித்தவந்தவந்தவந்த
ஆத்தம பகவந்தித்தயுபகவந்தித்த பகவந்தித்தவந்தவந்த
பகவந்தித்த, வந்தவந்தவந்தவந்த, கெவனத்தயுபகவந்தித்தி
வந்தவந்தவந்தவந்தவந்தவந்தவந்தவந்தவந்தவந்தவந்தவந்தவந்த

[illegible]

கட்சைகாரன். "ராஜாபதிவிடமிருந்து பத்திரிகைகளைப் படித்துப் பதனடிக்கிறேன். தொடர்பு சாத்தனம் வேண்டுமாயின் வந்து சேர்ந்துகொள்ளுங்கள். கோயில் திருமலைப் பெருங்கோயில் துருவகாவலர் அங்கே இருக்கிறார்." இது விவரம் விவரித்து, அதன்மேல், கைத்தொலைபேசி எடுத்துக் காண்பித்தார். விவரம் விவரித்து, 9 மணிக்குப் பிற்பாடு பத்திரிகைகளைப் படித்துக் காண்பித்தார். பத்திரிகைகளைப் படித்துக் காண்பித்தார். பத்திரிகைகளைப் படித்துக் காண்பித்தார்.

கவனம்; இப்படி அந்தப் பதார்த்தங்களில் சந்தர்ப்ப விலையாகியவற்றால் வந்த காலகலிசேஷங்கள் என்ருடும். பிரித்தொன்றாக ரத்தபிபதார்த்தங்களில் சந்தர்ப்பவிலையாகிய பன்னூறு பதார்த்தங்களையும், அந்நவருக்கும் ஈழாதபரான பதார்த்தங்களையும் பிரித்தச் சொன்னவையாக ரத்தபிபதார்த்த வந்த காலகலிசேஷங்கள் என்னுள் சந்தர்ப்பவிலையாகியவற்றால் வந்த காலகலிசேஷங்கள் என்னுள் பிரித்திருக்கும்பிரிவே, மாதாபிதானம் பங்குதருதலால் காலகலிசேஷம் வந்தபாதிதானம் வித்தபிதிசேஷரால் காப்பாத்தியுள்ளபிரிதானம்; இது இவற்றால் வந்த காலகலிசேஷங்கள் என்னுள் அந்நவருக்கும் பிரித்திருக்கும் காலகலிசேஷங்கள் என்னுள்

(அ) பாரிசைக்குத் தர உபாதிக்கீடு— (பாரிசைக்குத் திம் காமகாவது) என்ற தொடர்.

உடி பாரலென்கிறத்திலும் தாபரவது— இதுதான் விவர
 அடிநிலையாம், தேவஜ்ஞாநப்பாண்டி வஞ்சகநிறைவாகக்காலே
 சென்ற, பரிதாபமுடையவனாகவேயுள்ளிருக்கிறான். இதை
 ஆழ்ந்திருந்து புணர்ந்துக்கொண்டிருக்கிறான். பண்ணும், அபி
 ரகிதமாகக்கொண்டிருக்கிறான். பரமபுத்திரனாகப்பலி பண்ணுகிறான்.

(வ்ய) அநாவதா— பாக்யோகதத்தில் காமம் துவத. பகி
 கோகஸம்பந்தவாச காமம் துவத. நிதிம் விவகடணமாய்
 ஸ்மணம்யந்தவாச இந்த கோககா—கதம் கட்டி வந்ததென
 பந்தை உடைத்தாய். விவகடணமாயத அந்ததிரபாதத்திரபாஜ
 காதிகளும் அப்பிரபோதிசுமயந்தம்மெய்யப்பிரபோ அபிவிஷத்
 வரமும், அந்ததிரபோதமாய் முதலாக மெய்யத்தெய்யுதமுதலாக
 வரமே இந்த மறுத்தபகோகதத்தில் கட்டி வந்ததெனயம் என்
 படி. தேஜோபுமணம் எவ்வாதிபோகத்திரபோ கோக—இந்த
 ப்ருகோகத்திரபோத் த்ருபோதிபிரபோ, சம்பந்தகரமொய்
 என்றபடியே த்ருபோதிபிரபோம், வரதிரபம், சுருமெதம்,
 பௌகதிரபம் முதலாக மறுத்ததிரபம்என, எந்தாமம்
 சம்பந்தவாச, வந்ததெனமெய்யத்தெய்யுதமுதலாக தேஜோமயம்

அப்போது—தேவலோகத்திலுள்ள தேவையு (ராமன், ஸர்வரி,
திருமோக்தையம், கிருபாரி. மேலாக (முதலியவர்கள்) இவர்கள் பரந்தலிற்
பிரதேவலோகம், கலிபுத்திர முனி வள்ளும் பரந்தலிற் பிரதேவ
லோகம் ஆகியவைகள் உளும்.

[illegible]

(அ) ஆதார தயவுக்கூட அறியப்பெய்தித் - (ஆதார தயவு
மாவது) என் று தொடங்கி.

உக சூழ்நிலைப்போது— துக்கிக்குத்திமாத்தாருடைய
கேவலத்தாறுவாழ்த்தையும் மோகமுடைய கோவையு
வாங்கல்.

[illegible]

படி என்ற கார்த்திகாபிரயாஸம்போசை நோற்றவிறதா? ஆகையாக் கந்தாசனாசனம் நேனாதிமோசனமுடையது மிகைக்கு அக்கவாதிமேயிருக்கிற கந்தாசனத்திற் பரிவர்த்த ஆகாதபவதி கைப் பண்ணுவதும் மோசனமென்றும்பாயம். கீழ் 'யாவதாசம் பவதி அசரிபயங்க்கொண்டு கிரிவாடுவது' என்றியவருவிச் செய்கையாகும். 'இவ்வளவு சொல்லுங்கள்' என்று பாயசமும் அக்கொக்கையாகும் இப்படிச் சொல்செய்வதற்குமேயிருப்பது. இவ்வொரு பாகமுண்டாகையோசை சொத்துங்கள்' என்று அருளிச்செய்தது. (29)

(அவ) அசந்தம் பாயபுருஷாந்த கருணமோகந்தை அருளிச்செய்தோர்— (இனி) என்று தொடங்கி.

உப) இந்ரிகவதபவபுருஷானபயபுருஷாந்தலகுகுண மோகுகாவது— ப்ராரபத்தகம்மோஷகம் அவசியபுருஷமய மான புண்பயபங்கன் உசித்து, "அந்த் ஐயதே பரிணமதே விவந்ததே அபக்யதே விக்கயதே" என்கிறபுயே ஷப்பாவலி காரணப்பற்றும், தந்தப்பாசனமும், பகவத்பவபுருஷை மறைப்பித்து விசித்திஞ்ஞகந்தை து. ப்ரபிக்கக்கையதாய் அம், வராதத்தகமான க் துலஸார்த்தைபகைகயபாடு. பகை ப்டு. காஷாயங்காடியபாலே சிர்க்காவத்தைப் பெரித்துப் புறப்பட்டு வரிக்ஷயஸாரித்தேபேட வரேறவபுரேற்றமயன் னுங்கடுங்கதிரோன் மண்டலத்தினன்னலேன் அன்னதோ சில்விண்ணுபொய், வரிக்ஷயஸாரித்தையும், வணகாரேணு வல்லி, விரஜாமங்கததாலே கழித்து கைல தாபங்கதும் ஆறப்படி அமலவகரணப்பொழும் பெற்ற, ஸாத்தைவாதமக மாய், பஞ்சோபகிஷைமயமாய், சூஞ்சாங்கிஷைமயம் பகவ. ததுவைகபரிசாராய் ஒளிகொண்ட சோதியவயிருக்கிற அப்ரகத்த விக்கரணத்தைப்பெற்றபுருஷபுணவானவம்முறை முறையெதிர்கொள்ள கிரிஸாயகத்தமபான திருமாமணி மண்டபத்தை பாராபிடு, வக்ஷயிவைத்தும், பூமிவையு கரும் விலகுகுணவிக்கரணயுத்தரும் குழறித்தேவத்தமுறங்கள் கைதொழ்ச்சோதிவேள்ளத்தினுள்ளே வ்யுபதேகுருவான— பூரிவைகண்டபாதனை கீதாபுரவாப்பண்ணி கீதாபிக்கவெல் பாவனாகை.

(வய) அநாவது— இனி - இவ்வறபுபயபித்தன்மேன், பகவத் அபவபுருஷமான - பகவாதிபயபுருஷன் நுமயாயிருத் தான், பரமபுருஷாந்தலகுகுணமோகுகும் துவது - புருஷனோ அந்தித்தப்பமேதே வக்ஷணமாக வையபாய் உத்திருஷபதாயா யிருக்கிற மோகும்—ஆகிறது, 'பாயபுருஷாந்தம்' என்றது இங் கிய கைவத்யங்கனைப்பற்ற. ப்ராரபத்தகம்மோஷகம் ஒவ்வொருக் கைக்கு காரணமோகயமான ப்ராபத்தகம்மத்தினது மோஷகம் அநாவது "பூர்வோத்தராவோஸுலேஷக்யாவோ" என்ற படியேபகவ த்ப்ராபத்தகமோபாப்பம்என் ப்ரபவபுருஷத்தப், ஐம்மகாணமாயபூர்வாகக்கரும்புத்திபூர்வகையவுபுத்திபூர்வ கமாகவும் உண்டானவம்முகவபுருஷமயம்உத்தராகக்கரும்உத்திர மசாரிமருக்கையானே, அதுக்குத்தக ப்ராபத்தகம்மத்தினது மோஷ மயிருக்கும் மாரியம் என்ன. அவ்வுமும் உதாமவாரான புண்ப பயங்கன் உசித்து "அவஸ்யமநோபகத்தயம்" என்றபுயே அஸ்யமயக அதுபவிகக்கக்கு மோகயப் பூதகாஷணன் கருக்கும் பவிஷ்யத்காஷணன்ம்களக்கும் காரணமான புண்ப பயங்கன் உசித்து, அந்திக்கே ப்ராபத்தகம்மோஷகமான புண்ப பயங்கன் உசித்து என்னவுமாய், புண்பயபுருஷமயம்ம்கன் உசித் தும்பிபாத கந்தாதேதும் உசித்தையோசை இத்தமயத்திக்குப் பூர்வகாதத்திமிருத்திப் புண்பயபங்கனும் உசித்து, வரிக்ஷய மயமான ஸாரியிருக்கையானே, அந்த கர்ஷயஸாரித்திக்குக் காரணமான கம்மவாணைநோனும், அந்த கர்ஷயாணவா மான கர்ஷமதேதமும் மிகைக்காரத்தையிருக்கையோசை திக்கமான புண்பயபுருஷமயம்ம்கன் உசித்தும் என்ன க் கம்மிஷ்டனுக்கு அதுபவத்தையோசை, பாய்ச்சித்தத்தயோ யாதம், தேவதாந்த்யாயியான ஸுலாசத்யாந்தத்தயோசை கம்ம க்யபித்து, கந்தாபத்ததம் மிமோசனத்தி வந்தவோசை பாயத்தியவந்தம், பப்பன்னனுக்கு "இஷ்டதாம்" என்ற சொல்லுத்தியபுயே பகவததத்தாந்தத்தயோ புண்பயபங்கன் உசித் துப்போகையானே இந்த ஸாரியிருக்குத்ததம் பூர்வமயத்த மான ப்ராபத்தகோகந்ததம், பகவத்கையாபுருஷத்தம் பாய தத்தயோசை, புத்தியயோசை, பன்னத்கம்மத்தையும், ஸாரியபுருஷமான அதுபவத்து கந்தாதேதம்க் துத்தியம் பன் னதம் ஸுயாம் என்ன, இப்படிக்காக புண்பயபுருஷமயம்ம்கன் உசித்து, "அந்திஜ்யபதே பரிணமதே விவந்ததே அபக்யதே விக்க

பெருநகரமாய்போகின்றக்கேவலத்தொழுதுபலஞ்ஞானத்தையும்
 அங்கவனபலவந்திவன ஊர்ப்புறம் ஆனதற்குமுன்பும்கூடுபிச்சுக்
 கடவதாய், பகவதனுபவகாசியோபாயம் பகவதன் அருப்பியினைக்கு
 அந்தியிதய ஊதனாய்; ஒளிகொண்ட சோதியும் சூரியுக்கிற அப்
 பாசிருத விதரணத்தொட்டொறு "ஒளிகொண்ட சோதியாய்"
 என்ற ஆழ்வாராருசிக்கையுடைய, தேவன்களை உடைத்தவர்க்
 கொண்டு பகவதற்கு உபயோகன அபாரக்குத சிவத்தையப்
 பெற்றத, முடியுடைய வானவக் முறைமுறை பெதிக்கோளள செ
 டங்கித புலையான சிவபகரேனக் காலகவையிசையாக எதி
 கொண்டுமே, சிவசிவாந்தையுடைய திருமாமணிமண்டபத்தைப்
 ருபித்துப் பற்றும் குந்திரத்தையுடைய மண்டபாபிசையிற் கட்டிக்
 அபிசயத்தையுடைத்தாய், ஆர்த்தபயம்கி- ஆர்த்தமாய்- விசக்
 வையான மணிசையோடு சிவசிவாருத்தன் திருத்தாமண்டபத்
 தைக்கிட்டி, வக்கூட்டிவந்தியும் "சிவதாமாய்" என்றபடி பெரிய
 பிராட்டியாரோடே உபயிருக்குமவரும், பூமிக்கோ கமலமும்
 "வல்லபுதபூமிக்கோ கமலம்" என்றும் "உயர்ப்பாயம் பூமிக்கோப்
 யாம்" என்றதுசொல்லுதிவருபடி மார்புலந்தாயிரிக்குறி பூமி
 சிவகணாதிர தேவியர்க்கு கையகரும், விலகுகண் விக்கணுயித்
 தும் "கீளதோபதமத்தாய்" என்றும், "கீளமேக சிவப்பாயம்"
 என்றும், "கீளமுடிக்கண்ணன்" என்றதுசொல்லுதிவருபடியே
 விசயகணவான சிவப் திருமேனி சிவிக்ஷமும், குழியிடுதலைத்
 குழைக்கண் கைதொழ ஈழாநத்திவருக்கிற சிவபருத்தையுடைய
 உழாநக்கண் கைதொழ, சோதிவெண்ணத்தினுள்ளோ சிவப் ஆபத்
 திவ்ய ஆபான சிவமக்கந்த சிவயாய்ப் சிவப் அக்காக்கன்கு
 உடையவுக், பிராட்டியாரோடே பிருத்தகையான சோதித்தியுடைமையும்
 சிவபருத்தையுடைய சோத்தியுடையவும் முத்திவதேவையுடையதத்
 தக்குள்ளே, எழுவது குர் உருவான சிவிக் உயாபித்த தேவோ
 விபேஷகவகித்தகட்டிக் மேவெய்ப்புதிதாய் அபிபகவாமாய்
 அச்சுக்கதாய், அச்சுத்தியான வையுபத்த உடைபவனும்
 "உருவான" என்ற சித்திவினவக் சோகலமாய்; பூதி வைய
 குண்டகரத்தின பூதி வையுபத்தத்து சிவாருதனுடையவக, சிவாரு
 தவாய் பண்ணி சிவப்பாயுதவாய் செவது "சிவபாய்" என்றது
 யாவதாய்ப்பாதி என்றடி; அநாயத் அபாயமயவகக்கோனாய்
 என்ற பகவான்குறையே அருகிச்செய்கையோனே வாய்வாயவம்
 தெரடங்கி சதாநுத ஐச்சுப்பயத்துகவுண்டன அபயவக்கிசெய்

எனம் இந்த சோகத்திவ் பண்ணின சாத்திரத்தொத்தொரு ஈடான
 வையாவையாலே அப்ப பகவக்காய், புரையுளவ நெறுக்கனாய்,
 அபிதயக்கனாயிருக்கையோசே சிவபாயவயக் என்ற சோகவ
 கொண்குறிதே; வையாவையாய், பகவதையுடைய அபெருகாயி
 கொண்குறையே அபிதயக்காய், வையாவையுடையவாயுடைய சிவப்
 யாபிருத்தாயும் வையாவையாபித்தயாலே ஆதவயுத்த
 இருக்குவனாயும் புருஷ அபயவத்தசே கந்திரவானவர் தன்னு
 வைய பெருவணத்தையவந்திவதத் தானே பண்ணுதப்பெயரே
 பாநா(வையா)தயவம் என்ற சொல்லப்பயும்; பகவத்யபயம்
 அகவயிசைரும் போகத்திக்கி சிவப்பாயிருக்குப் என்றபடி;
 சிவப்பிவகக் கையாவையுடைய "சிவப்பிவக" என்றபடி. சிவப்ப
 கக்கிவனக் என்றித கையாவையுடையவையுடைய, அநாயத் ய
 வதாய்ப்பாதி என்றபடி. சிவப்பத்தத்துக்குப் பரிதினம் என்ற
 அர்த்தம் சொக்கிவ் "ச கணத்ததா கண பாய்" என்றபடியே
 கணக்குத பரினாமயிவ்வாத தோத்தத்துக்கு இந்த பூதியைப்பெயரே
 கணக்குத பரினாமம் கையகித்த கையோகம் என்ற சொல்லும்
 படியவருமிதே. ஆதவையோ பாநாத்தயாதி பகவதயவருதி
 பரிதிசகித கையகப்பண்ணவகன் ஆருமதவன்ற தாய்ப்பயம்(30)

இப்படி புருஷார்த்த கையாவையானது பஞ்சப்பாகையாபிருத்
 குமபடியை அருகிச்செய்தகாரிற்ற.

(அவ) இனி உயரணவயுபத்த கியிச்சிடுஞ் மேக் (உய
 பக்ககிவ் கையோவையவது) என்ற தெரடங்கி.

கக உயரணவககிவ் கையோவையவது- யுத்த நாக
 தவோ துவான உயரணவக்தன பஞ்சபாநாமயுத்த அக்கிதோ
 தா தீர்த்ததுவந்தா புண்ணகெத்தாவான க்குஞ்ச சாந்தாவான
 புண்ணகத்தினாக வந்த சாநாமவைய பாயுலாநக. சாந்தாப்
 யான வையாநத ஆதப்பயுத்தி கையாவையுடையதத்துவ வந்த
 காயசோகவுணத்தாலே உகவகாய்விற்றது, அத்தாலே திக் திரி
 யாதித்தவகா பரவகிச்சித தாமயுத்ததுக்குக்கு சுந்தரிகன்
 விடயமயவையாவையோ விடயவையாவையோக பிறந்த பாயி
 மகனக் பரணயாய் பர்த்தபாநாமயுத்தன தானையாதித
 யாவன அண்டங்க மேகக்கமத்தாலே யோகப்பாவககாலத்
 தனவும் இதுவானத்துக்கு ஆதாவகவ விடயவகக்குகக.

உரு. ஆர்த்தநாபந்திரியவது-கீர்த்தேநதபகவந்தாடகம்
மடியாக ஸாந்தாபகவந்தாடகம், தாசாநயோபதேஸத்தா
லம் யதாஜ்ஞாணம் பிந்த்வமறே பகவதணுவந்தக்கு விபி
தமான் தேஜஸைக்கத்தும், தேசஸைக்கத்தும் தேசிககுடைய
தொழுவதையும் துணைதாசபகவதணுவந்தக்கேதாநதமம்
புவிவசுகவதணுவந்தேஜ்ஞததும் தேசத்தையும், தேசிகனை
வும், பிதாபிதகையிவ்வதவிருதிநியபுரப்பிறப்பிறப்பி
னிவிபுலாநசெய்வதவந்திதவந்ததத்தானுகையாவே திருவே
ங்கத்தானே! புகலோசநிலலாவடிபென்' என்றும், "தேவங்க
டத்துறைவாந்தக்கு கம்: என்றும் பூரணபெத்திபுனந்திபு
காட்டியப்படுபயினை இன்னும் கேடுபயினை, இக்கணையே
விநாத்திருத்தேவிவிபயைய வகுளாய் திருவானை கீண்டு
கை கண்டாய், இனி கான் யோகலோட்டென்" என்ற
ததிதும் விநாத்தும் பெருகை.

(வயா-) அநாதை ஆர்த்தநாபந்திரியவது ஆர்த்த ரூப
யாதிருக்கும் அர்த்தப்பத்திரிவதே. கீர்த்தேநதபகவந்தாடகம்
அடியாக "கருபாசாபயபுஜாபித" என்றும் "யம் பச்யேன் மத
கைதா: என்றும், "விவரிகேதன் செவ்வா: என்றும்; சொ
துவதபுரு- "சூசாதுவதகீர்த்தேநத கபகத்தாடகமே
தவாக; ஸாந்தாப அபகவந்ததும் கதாநாய் உபதேசத்தாலும்
யதாஜ்ஞாணம் பிந்த்வமறே கேதந்தம் ஆதிவான ஸாந்தாக்கே
யபப்பதனதும், "தான் கிரதேசபதேசம் பண்ணியோத"
என்ற தொடக்கி ப்ரிசாசனபுணந்தித இவந்தமே அருளிச்
செய்த இவ்வ அனாபத பரிபுரணாபிருத்திர ததாசா
யவநதம் மத்திராத்த உபதேசத்தானும், "சூசுவனே
ஸோபி" என்றும் "ஸாண்யம்" என்றும் "பாபயன்" என்
தும், சொத்துதிர சூசுவனதப துதாநாபத்தையும் "அனன்
யாரஹிபுதந்தம்" என்றும், "அனன்யஸாண்ய தம்"
என்றும், "அனன்யபொய்தம்" என்றும் சொத்துதிர
சேதனரூப துதாநாபத்தையும், "சூபுத்திரதேசவே" என்
தும், "கடாமாமன்யாவேபேசின் காமயந்தம்" என்றும்
சொத்துதிரபுருபே சூசுவனதபத்திரிசுத்திரபுருபியதே தா

தும். காமயந்தமேரூபதபுருபுக்கொண்டிருத்திர விருப்பதும்
இவ்ரு இவைய முதலானவை அர்த்தந்தந்தையும் யதாவந்ததா அநி
வதாதி யதார்த்தந்ததும் பிந்த்வமறே. பாவதணுவந்தக்கு
விபிதமான பகவான் அனாபிப்பதற்கு விருத்தந்தகவதே, தேச
கையந்ததும் "அருளு உப்பு" கந்திரபுருபே மேலவாதிருத்திர
இந்த தேஜத்தேசுடே கருபிசுத்திரபுரம்; தேவாண்யந்ததும்
திரிசுத்திரபுரான இத்த தேஜதன்யந்தம் வகுளக்கு முளையம்
காமலோகமவதிர விவாதிபுரமும் தேசத்தேசுடே கருபிசுத்திர
விருப்பம், தேசிககுடையதொழுவதும் "ஆதித்ய: பாந்தூ:
பகோத்த:" என்றும் "ஸாநிபேயதாநிதிரை ஊயந்த:" என்றும்,
பிரயம் மதாயம்" என்றும் சொத்துதிரபுருபே காமயந்ததாய்,
தன்னுடையபேதே உத்தாபதாய் பாந்தூசாநிபேயதாநிதிரைக்கு
கொளையாய் இருத்திர: பாந்தூசாநிபேயதாநிதிரைக்கு
மறவாசலும், "விபித" சுந்தந்த தேஜதேச தேவகிவிபுலாந
முன்றிடத்தினும் அன்யபிக்கத்தவது. தேவிசுந்தந்திசுத்திரபுர
பிரைக்கனமுதலானவந்தகொளையகிதம். அடியாக்கனமுதலான
டன்கடுகெதென் திரிசுத்திர: என்றும் முளையகாதிருடன்கு
வினாருமிருவே" என்றும் துத்திர: என்றும் தேசகிரிஷம்நியபுலாந
வருமிரு, துன்னுதமாமகாதிக்கடபதபுருபிசுத்திரபுரம்யதவந்த
அனுவந்திக்கு கவந்தம் துத்திர: பகவான் அனாபிப்பதற்குவி
கையாருப்பதபாக, விவகந்தமான தேஜத்ததும் யோக்யாய்
பரிமலிபு. ஆதிபுருசத்திர: என்றும் சேர்த்ததும் துத்திரபுரம்
பரிபுதியகிபேசே: கைய: அனாநாபத தித்யமந்ததாதிசுத்திர
திரிபாத்திரிதேசகைய: ப: விவகந்தம் சுந்தந்ததேஜதேச
தேவிசுத்திரபுரமாய் முன்றிடத்தினும் அன்யபிக்கத்தவது பாநி
தகையித்தவாதி விருதிசுத்திரபுரம்யதவந்தகிதகொளையகிதம்
என் குதாநதேச" என்றும், "என்னுன் யதாநன் இநிகத்த
கடுபன்" என்றும் சொத்துதிரபுருபே த்வையானது பித்திர ஸூம்
முப்பு பிறப்பு இறப்பு பிவிவிபாந சேய்வான் திருவேங்க
டத்தான் துவகையாவே, ஸூம் கித்திர, முப்பு-தவயும், பிறப்பு-
ஜன்மமும், இறப்பு- மரணமும், பிவிவிபாந மரணமாயி
கருக்கு அனாகமமான கையி துதிசுத்திர: வரும் தக்ககரு
அன்நிக்கே-ஸூம்முப்புநந்தித துதிசுத்திர: வரும் தக்ககரு
முப்புநன்னவமும்; அநாதைததிக்கை: குதாநதமனமுப்புநன்

வ்வாசனே வ்வான்வயம், அகனவே அசத்தன் ஆகவும், அபுரணனாய் கைம்முதலில்லாத தரிசன் ஆகவும், அகிஞ்சகம் வ்யரூபமிதே இவனுக்கு. வாடுகெனாய் அவன் கைபாத்திறுக்கும் அபேக்ஷாவலிதன் ஆகவும், இருக்கிற ஆகாந்தையும் பிழ்ச்சொன்ன விதங்களில் பதார்த்தப்பாகாத்தாலேயிருக்கிற சேதான் ஆவிற தன்னுடைய ஆகாந்தையும், அதாவது வ்யரூபத்தையும், அநுஸந்தித்துக்கொண்டு அதுவந்தானம் பண்ணிக்கொண்டு, "கணவாய் துன்பம் கணவாயு ஒழிவாய் கணகண்மற்றில்லேன்;" என்று துன்பங்களைவாய்-துக்கங்களைப் போக்குவாய், கணவாயு ஒழிவாய் போக்காமல் விடுவாயாகில், கணகண்மற்றில்லேன்-கறிவேறேறியில்லாதவையேன் என்பதாக, அதாவது சக்தகாந்தர கறிவேறென் என்றபடி; உபாயத்திலே ஸர்வபாங்கினாய் அவன் பக்கவிலே பொகட்டு வித்தோபாயபயுதனை நர்வான் விஷயத்திற் தன் னுடைய ஆக்மாத்தியங்களின் பங்குடையாய் வைத்து, நிர்ப்பரஸிருக்கை. பாயில்லாதவையிருப்பது. (க.க)

அவ- இதன் மேல் ஆசார்யாபிமானத்தினுடைய வேஷப்பாகாந்தை அருளிச் செய்கிறார். (ஆசார்யாபிமானமாவது) என்று தொடங்கி.

மூ-யி ஆசார்யாபிமானமாவது இவையொன்றுக்கும் சக்தன்னிற்கேயுரியுப்பானொருவனைக் குறித்து, இவனுடைய விழுவையும், இவனைப்பெற்றுவலிச்சொன்னுக்குண்டான பரிதியையுமனுஸந்தித்து, ஸ்தனந்தய பரஸைக்கு வ்யாதிபுண்டானுலத தன் குறையாக நினைத்து ஒளஷத் ஸேவைவையப் பண்ணும் மாதாமைப்போலே இவனுக்காகத் தான் உபாயானுஷ்டானம் பண்ணி ரகதிக்கவல்ல பரம தயாருவான மஹாபாகவதையிமானத்திலேயொதுங்கி "வல்லபரிசு வரு விப்பரேல் அது காண்டும்" என்று சொல்லுகிறபடியே வகல பர்வருத்தி நிவ்ருத்திக்களையும் அவனிட்ட வழக்காக்குகை.

40. ஆசார்யவக்ஷணமாவது— நம்கத்திலிவ்ஷணத்தையையவராவர்சன் ஆசாரியான். அதாவதுவரவன் பரமமவுக்கு வேதபரதனம் பண்ணப்போது நம்கத்திலிவ்ஷணத்திலிருத்தந்தகடி ஆசாரியன் சேதனனுக்கு ஐஞ்சைப்பரதனம் பண்ணப்போது நம்கத்திலிவ்ஷணத்திலிருத்த வேணு

வ்யா. அதாவது ஆசார்யாபிமானம் ஆவது-ஆசார்யனுடைய அபிமானம் ஆவது, இவையொன்றுக்கும் கர்மபாகாத்தப்பாயங்கள். சான்றிலும் ஒன்றாகுங்கூட, அன்றிக்கே-ஆர்த்தவேஷமாகவும் த்ருப்த வேஷமாகவும் இருந்துள்ள பரப்பதியின் பாகாபரிசுஷ்டமும் ஒன்றாகுங்கூட என்னிலுமாம்; பரப்பதியையும் கட்டிச் சொன்னது- "மஹாவிச்வாஸுப்யுரவகம்" என்னும்படி. அவ்யபிசாருபியுர், மஹாவிச்வாஸுமும், "த்யாகஸ்திரகாசிகத்யங்கம்" என்றபடி வித்தோபாயவாஸுங்கமாதிரி த்யாகமும், வ்யிகாரமுமாதிரி சிவவ்யுடையபுலியிருக்கிற பிறப்பு அரிதானவாலே சொன்னபடி, விகிதிர்பவநிவாகேநி" என்றொருபடியே- சேவல பகவத்ஸ்வ ரூபத்தையும் தன்னுடைய வ்யரூபத்தையும் பார்த்தால் அவன் வ்யரூபமானது-வ்யாந்தத்தாய் விஷ்டமாயும், தன் வ்யரூபமானது, தோஷவிஷ்டமாயுமிருக்கையாலேயெயும் வந்திருக்கும். அவனுடைய க்ருபாநி குணங்களைப்பார்த்தால் "என்னடியார் அது செய்யா" என்றபடி. இவன்றனக்கெத்தனை தோஷங்களுண்டாயிருத்தாலும் நிர்ப்பரஸிருக்கைக்கு உடனாகையாலே இந்தபய அபயங்களின்மீடும் பரவச்சரிபாதமிருக்கையாலே- "சுயம்சயா" என்றும், "கச்சதா" என்றும், "தேவுமற்றறியேன்" என்றாரு சொல்லுகிறபடியே ப்ரி சக்தருக்குமுவான் மறுக்கிகள் போதவிரிஞ்கையே வ்யரூபமிதே! சக்தனன்னிற்கே "ஜ்மாத்ரஸனஸுஸரேஷு" என்றும் "சாந்தேதாத்ர: என்றும் சொல்லுகிறபடியே இத்திரிய ந்யமுதலான குணங்கள் கர்மாதிகளுக்கு வேண்டாமவைகனாலும் சிகால வாத்யங்கனாகையாலும், வ்யரூபபிறுத்தங்கனாகையாலும், கர்மாதிகளைச்செய்யச் சக்தனன்னிற்கே பிறுக்கை,

மென்றே, ஹம்ஸமானது 10-ந்த வெண்ணி நிறமாகையாலே, இவரும் 10-ந்தஸ்வபரஸுபியிருப்பார். அதுக்கு கமணந்தனமரான இரண்டு பகுவர்கள் போல் இவருக்கும் கமணந்தனம் இருக்குதுஷ்டானங்கள். ஹம்ஸமானது சேந்நிற் காலவையாதே தாமஸமலரிவிருக்குமாப்போல, இவரும் ஹம்ஸா அன்வலி காலவையாதே மானஸபத்தத்தில் மனதே உறுத்தலாம். அதுபாலும் கீரும் கலந்துவைத்தால் பாலையெடுக்குமாப்போலே, இருவரும் அனா அப்பவரமான சக்தந்தங்களை விட்டு வாத மான சாத்திரத்தத பழிப்பார்- அதின் கடை அழகாய் ஒடுவியதாயிருக்குமாப்போலே, இவரும் ப்ரேஷ்டமான ஆசாரத்தில் வண்டி அநில்குறைய வாராமலிருப்பார். கடலில் அனாக் மோதிலுளும் அசத்தருப்பின் வாய்க

பா: "என்று ஸர்வேசுவரனுக்கு அனாதாசனமாகப் பார்த்தும் பாரி
பாதிபா பிறக்கச்செய்தேயும், "ஹிண்யகப்:" என்றும், "வணக்க
சாவத்" என்று சொல்லுகிற வாக்யங்களாலே தேவதாந்தங்க
ளுக்கு "அ ஆத்மா" என்னும்படி சரீராரீபாவத்தாலே அர்த்தத்
தை பாரிபாதிபா தே அவரக்களுக்குப் பார்த்தும் உண்டு என்று பா
திபாதிக்கிற ஜ்ஞாசமும், ஸுத்தியப் பாரிபத்தியும் "ஸத்ப்ராஹ்ம"
இத்பாதி வாக்யத்தாலே ஸஹபடிதனைவன் என்கிற மாத்யக்
கொண்டு, ஸாமகாநிகாண்யத்தாலே அர்த்தத்தை பாரிபாதிபா
தே ஸமனாகச் சொல்லுகிற ஜ்ஞாசமும், ஸகூடாதேவதா விஷயத்
தில் சக்தியோகப்பரிபத்தியும் கூடாதேவதைகள் என்று ப்ரஹ்ம
ருத்ராநிகளைச் சொல்லுதல்; அன்றிக்கே, ருத்ராஸ்சாரவத்யம்சங்
களுண்டான அப்ப தேவதைகளாகவுமாம். கூடாதார் என்ற
தாய்லும் கூடாதாரய், அநித்யங்களாய், அஸ்திரயங்களாய், அல்
பங்களான பலன்களைத் தருமவர்கள் என்னுமத்தாலே, இப்படி
யிருக்கிற கூடாதேவதாவிஷயத்தில் சக்தியுண்டென்று சொல்
லுகிற ஜ்ஞாசமும், "பாவஸ்ய சக்தி:" என்று ஸர்வசக்தி ஸம்பங்க
னும், "ப்ராஜாபத்யம்" இத்பாநிப்படியே- ஆர்த்தாதி சக்திவித
புருஷர்களுக்கும் தர்மாதி புருஷார்த்தத் ததஷ்டயத்தையுண்டொடுக்
குமிடத்தினும் அவனுக்கு சக்திவிடில் என்று சொல்லுகிற ஜ்ஞா
சமும், அவதார விஷயத்தில் மாஹிஷ்பரிபத்தியும் "ஸஹதேவை:"
என்றும், "யஸ்யாம் ஜாத:" என்றும், "ஆதியஞ்சோதி:" என்றும்
சொல்லுகிறபடியே- ஸாக்ஷாத்வைருண்ட வானியான ஸர்வேசுவ
ரனே "ஸம்யவாமி யுகே யுகே" என்று ஆச்சித சக்யுணைதித்யார்த்த
தமாய வந்து சாமந்தருஷ்ணை ரூபேண அவதாரிதர்கள் என்று
சொல்லாதே, "ஆத்மாநம் மாத்ஷம் மந்தி:" என்றும், "அஹம்
வொ பார்த்தவொ ஜாத:" என்றுதாதேன அருளிச்செய்து, கான் என்
கிற உக்திமாத்யக்கொண்டு அந்த சாமந்தருஷ்ணை அவதாசங்களில்
பண்ணுகிற மஹிஷ்யத்தவ்ஜ்ஞாசமும், அர்ச்சஸவதாரத்தில் அசக்தி
யோகப்பரிபத்தியும் "ச சக்யூஷா பச்யதி" என்னும்படியிருக்கிற
ஸர்வேசுவரன் "பேணுஞர் வணங்கருஞ்சோதி" என்று பேண்புள்
ளானன ஆச்சித அசர்ச்சித மியானதவ்ஜ்ஞாசக்யுணைத்தமக
ஸெஸம்பயத்தாலே ஸாவர்ண சஜத தர்மா தாரு ஸொ மருண்மய
மனவற்றைத் திருமெனியாகப் பரிசுஷித்தது, "ப்ரதிமாஸ்வபா
புத்தாசாம்" என்கிறபடி ப்ரஹ்மநி தேவதைகள் தொடங்கி ஸர்
வர்க்கும் ஐண்டான தின்று ஸர்வபலன்களையும் கொடுக்கும் என்று

கிணியாதே, "ததிச்சயா" என்றபடி தேவல ஸ்வாதத்தார்பாநிக
விந்திக்கே. பிருக்துமவணப்போலே இருந்த இச்சேதசருடைய
கண்ணுக்கு விஷயமாகக் கொண்டு நிற்கையை யிட்டு, இந்த மீம்
புத்திம் சக்தியிடுகை என்று சொல்லுகிற ஜ்ஞாசமும். ஆக, தேவ
தாந்தபாந்தவ பரிபிப்பாதி பஞ்சகம் பாவ்வருப விரோதியா
கக்கவது. (43)

அவ. புருஷார்த்த விரோதியாவதே? என்ன அத்தைப்பு
பாதிக்கிறார். — (புருஷார்த்த விரோதியாவது) என்று தொடங்கி.

மூ.சா. புருஷார்த்த விரோதியாவது புருஷார்த்தங்க
ளில் இச்சையும், தானுகத்த பகவத் கைங்கரியங்களில் இச்
சையும்.

(வ்யா.) புருஷார்த்த விரோதியாவது உபாயவிரோதியாகிறது.
புருஷார்த்த அந்தரங்கத்தில் இச்சையும், தாபத்யங்களிலே முழு
சுய்வானுடைய ஸ்வரூப-ரூப-குண-விபூதிகளின் அனுபவகைங்க
யங்களே ஸமஸ்தித புருஷார்த்தங்களைத் திருக்கச்செய்தே ஜ்ஞ
வர்பாதி கூடாதாபலங்களில் இச்சை பிரக்துமதும்; தானுகத்
பகவத்தைங்கரியங்களில் இச்சையும் "அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாயி"
என்றபடி பாவவண்பாதிசயத்தாலே இவையெருமான் கைங்கி
கைங்கியமும் பண்ணும்போது, வ்வேஷ்டனைக்காய்த்தில் அவ
யம் வந்ததோ என்று இருமாளுக்குத் திருவுள்ளமக அத்தை
யறித்த "கரியதாயிதி" என்று விண்ணப்பம் செய்தாப்போலே
ஸ்வாஷ்டிபகவத்தைக்காய்த்தில் இச்சையும், ப்ராப்தனுக்கு ஸ்வி
காரத்தில் ஸ்வதமும் அனுபவத்திஸ் வ்வேபோக்த்துதவமும் கூடா
திதே. ஆக புருஷார்த்த அந்தரங்கங்களும், தானுகத்த பகவத்
கைங்கியத்தினும் இச்சை புருஷார்த்தவிரோதியாகக்கவது.

(அவ.) உபாயத்துக்கு விரோதிகளானவற்றை அருளிச்செய்
கிறார் மேம் (உபாயவிரோதியாவது) என்று தொடங்கி.

மூ.சுடு உபாயவிரோதியாவது உபாயாந்தர வைல
சுக்ஷண்பரிபத்தியும் உபாயலதவமும் உபேயகளேரவமும்
விரோதிபாநுள்ளயமும்.

45 உபேயகொளவது. — "ஹிஸ்கி ஸத்திஸ்" ஆத்வார்
அருளிச்செய்தாராயம் "யஷுலிஸ" அகமெசெய்வதே உபேயகொளவமா
வது. அசாவது இவையெருமான் படைவீடென்றொடென்றே இரும

(வ்யா.) அதாவது- உபாயவிரோதி ஆவது - பாரபகிரோதி ஆகிறது; உபாயந்தர வைலகக்ஷணப் பாரதிபத்தியும் - ஸ்வயத்தக்ஷணபக்களாய், ஸ்வரூபவிரோதிகளாயுமிருக்கிற கர்மாதிகள் மூன்றுக்கும் விவக்ஷணத்தைப் பாரிபாதிக்கிற ஜ்ஞானமும்; உபாயலாகவமும் - பரப்பாயுபயத்தில் ஸ்வப்பரூபத்தில் நிரூபத்தியுள்ள மாசண லாஸமித்தியையேறியுள்ளது என்னும் ஒருதலையுடையது. அதாவது, ஸ்வப்பரம் என்ற ஜ்ஞானமும்; உபேயகங்களாவதும் - உபாயந்தரங்களாலே ஸாதிக்கப்பட்ட பகவத்பாரதிபய அறிவும் என்று சொல்லுமதும்; ஐஸ்வர்ய கைவல்யங்களில் கௌவஜ்ஞானம் என்று சொல்லும்போது இந்த பாகணத்திற்குச் சேரதிதே. ஆனாலும் ஒருவேளையிலே பர்மாதிகமாகவாவது ஐச்வர்யகைவல்யங்களில் கௌவப்பாரதிபத்தி தோற்றமென்று தத்தியையமாக ஒரு போஜனை சொல்லுமாம். யத்வா, ஸ்வததரூபப்பரதத்தாலே ஸாதிக்கப்பட்ட பகவத்பாரதிபய அறிவும் என்னுமது என்னும் சொல்லுமாம். இன்னமும் உபாயவிரோதியாவது என்ற வாக் யத்துக்கு ஒரு போஜனை சொல்லவாவது, மேற்பாரதிபத்தப்பத் திதர்வைவித்யத்தினை உபயோகப்படுத்துவதற்குப் பித்த அஸ்தாம ஜ்ஞாநப்பரிமாணமே உபாயத்தை அருளிச்செய்கையாலே, உபாயம் ஆவது ஜ்ஞாநப்பரிமாணம் என்னும் அதுக்கு விரோதி மேல்சொல்லுகிற வாக்யத்தொடரம் என்று தர்சிப்பதற்கு கருவியுமாம். எவ்வனே? என்னில், இந்த சாமோபபாதித்துக்கு விரோதியாவது- உபாயந்தரங்களானகர்மாதி ஸாதனத்துஷ்டயத் தத்துக்கும் வைவக்ஷணத்தை உபயாதிக்கிறது, அவ்வுபாயசத்துஷ்டயத்தில் சந்திப்பிவாதவதுக்கேபிதே. இது ஸுஸம்பாசக திதிக்கிறமை பாரதே கை கைவல்யங்களையும் புரிந்தப்போல், நிருவாரணம் நிருவரணத்தால் முதலிய கைவல்யங்களில் வாரி தோற்றப்படி, அகவரணில் ருசி பித்தலெனவெதிர்த்தியேயாம். ஸ்ரீபரதாஸ்வரம் படைத்திருக்கிற பரிதிருத்த செய்தவருமேனக்கும் செய்வவனுமென்று இவையெருமானுக்குண்டானதுபொதுமுண்டாவனேயும்.

இந்தைப்பற்றவெழுந்தவாழ்நீங்கோயில்கீழ்த்து' என்றும், "வயலணி யனத்தாயும் கடைத்தலை சீய்க்கப்பெற்றால் சடுவிலைகளையவாமே" என்றும், சொடுவிலையெனும் பித்தல்க்கியொருகாள் உவதல் வகுதல்செய்யாய், உவந்தர் நிருகுடிஎமிடீரெடுத்தோரும் காங்கல் வியக்கவின்புதாம்" என்றருளிச்செய்தார்.

கப்பட்டது என்று கிளைத்து இன்ன விஷயத்தில் அசாதாரணபகுத் தவமும், இவ்வுபாயத்தால் பாரதி பதிக்குமா பரிபரதோன்று சங்கித்த கர்மாதிகள் மூன்றுவேயாதல்பாத்தியவேயாதல் பதிக்கும் என்றித வபிராய் சொல்லும் உபேயகௌவமும் "என்று சொல்லுமதும் ஒருபகடிமுண்டே. எந்த உபாயமாகவுமார், "ஸைவிர்பாதமலாதகம்" என்னும்படி பத்தியுண்டானேறிதே பதிக்கும் என்று நிர்வரணம். "குறவேய பரம் பத்தம்" இக்கயாதி. இங்க ளெவ்வென்றும் யோஜிப்பாதுருஜியம் "சதெவ்வம் பண்ணவேண்டிற்று உபாயவிரோதி"மென்று பொதுவாக அருளிச்செய்க்கையாலே. விரோதியாபாதுளியும். சேகத்தானி மித்தானி என்ற ஸ்ரீலோகத்தில் - பாரிபாதித்தபடியே, பாரபத்துக்குச் சேரத்தவையான விரோதிபதனான்குறார். ஆக உபாயந்தர வைவக்ஷணப் பாரதிப யாதிசுதஷ்டயமும் உபாயவிரோதியாகக்கடவது.

(அல.) இனிமேல் பாரதிவிரோதியை அருளிச்செய்கிறார்— (பாரதிவிரோதியாவது) என்று தெரடக்கி.

மு.சக. பாரதிவிரோதியாவது - பாரபத் தரிசம்பத்த மாய் அனுநாபுக்குயமாய் தருவாய் ஸ்திரமாயிருக்கின்ற பகவ த்பார பகவதபார அவத்யயாபாரங்கள்.

(வ்யா.) பாரதிவிரோதி ஆவது - பகவத்பாரதிக்கு விரோதி ஆகிறது; பாரபத்தரிசம்பத்தமாய் - ஜன்மவேதாவாண பாரபத் தர்மசார்த்தடனே ஸம்பந்தித்திருக்கையாய், அனுநாபுக்குயமாய் - அனுஷ்டானத்தை ஸ்மிப்பது; அதாவது பகவதபாரபாரதிகளை புத்தியுடையவாகப் பண்ணுவதுகையாலே "பச்சாத்நாபேகாத்தயி, என்னும்படியானதிகே, பச்சாத்நாபம் லேசமுயில்வாதேயிருக்கு மதாய்; குருவாய் "அவலாகத்தி மாய் முடா" என்றபடி முடா என இவை சேருகன் என்றதியாய்தே "தாசனம் ததிஷுத" என்று க்ரு ளாய் த்வேஷிக்குமன்களை அஸுரோகாரிகளினிதே தள்ளிவிடுவன் என்று கண்ணனருளே அருளிச்செய்திருக்கையாலே அதிகமாய், ஸ்திரமாயிருக்கிற - யாவதாத்தம்பாசியாயிருக்கிற, பகவத் அபார, பகவான்விஷயத்தில் பண்ணுகிற அபாரதத்தையும்பாகவதஅபார - அஹங்காசமுமகவுய் அர்த்தமுமகவுய் காமமுமகவுய் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் விஷயத்தில் பண்ணும் அபாரதத்தையும் அஹம் அபாரங்கள்- கண்ணின் திக்கே பகவதிஷயமென்று

யானபின்பு ஆசாம்பிஷ் யுத்தித்த சர்வம் மிகவும் உபகாரகது
வகையினால் தத்தியுபத்திவிட்டுத் துருத்தது என்கின்றனவையாபி
ருக்கை என்றஞ்செய்தலையும். பத்தா—உத்தேசப் பிஷயம்
ஆசாம்பிஷை போத "கனகிஷயம் வேண்டியபொழுது" என்பது
ஆசாம்பிஷைச் செய்துவருதல் மூலப்பாசனதா உபகாரம் என்ற
சொல்லி தத்தியுபத்திவிட்டுத் துருத்தது என்கின்றன பன்னி
கொண்டிருக்க என்றஞ்செய்தலையும். பத்தா உத்தேசப்
பிஷயம் என்ற மெய்ப்பொருளுக்கொக்கி, உபகா பிஷயம்
என்ற அந்த உத்தேசப்பத்தி உபகரித்த ஆசாம்பிஷ் உபகாரகது
த்சொல்லி தத்தியுபத்திவிட்டுத் துருத்தது என்கின்றனவையாபி
விருத்தையும் என்கின்றன. உத்தாப் பரிபத்தி ஆசா
மேயுத்தியான பரிபத்தியும் உத்தேசப்பாசனபோது உபகா
போத்தாசு பரிபத்தி மூன்ற விஷயத்திலும் உபகாரகபிரக்து
மிருப்பைச் சொன்னதன். ஆகவேதே மூன்ற விஷயத்திலும்
வகத்துக்கொக்கி தனக்கு அந்த பிஷயம் உத்தேசப்பரிபா அந்
தாபி உத்தாசம் என்ற சொல்லித்தான். பத்தா எம்
பொருளால் உத்தேசம் என்றிருக்கும் அந்தத்தைய உபகரித்த
ஆசாம்பிஷயமே உத்தாசம் என்ற விளக்கித்தான் ஆசாம்பிஷி
தரித்தி உபகாரகமென்பபொழுது உத்தாசத்தாம் சொல்லப்படு
வதெனினின்றும், பரிபத் பரிபாசன பகவதிஷயத்தைய யுகசித்
தம், சாயப்பரிபாசனப்பொருளாக சாபிசெய்தி என்னுமித்
தத்தைய உத்தேசித்தும் உபகரித்தலாகையாலே, தத்தினாலான
உபகாரத்தையெய்தவது. தாவுத்தாத்தாசத்தம் என்பொருளா
ல்கிஷயண்டாகையாலே "சுருதிசாபகாந்தா" என்றபடி
என்பொருளாகையாலும் என்பொருளாகையாலும் உபகாரகமே
உத்தாசத்தம் ஆசாம்பிஷயத்தின்பொருள் சொன்னவையாகு
அகனமன்றிகே உத்தேசப் பிஷயத்தினை வேண்டியும் என்ற
தொடக்கி மூன்ற வகையத்தானும் என்பொருளால் உத்தேசம்
என்றொருகையால் பரிபத்தியும், தத்தியுபத்தி உபகாரத்தி
யுபகாரகமென்பதொருத்தொருத்தானும் தத்தியுபமே உத்
தாசம் என்றொரு பரிபத்தியுபகாரத்தானும் சொன்னதென்ற இம்
வகையுக்களுக்குப் பொருளாகையால். ஆக உத்தேசப்பத்தி உபகா
ரகமே உத்தாசத்தமென்ற மூன்றும் பரிபாசனப்பரிபாசன
துக்கு உண்டாயிப்பொருளே சாபிசெய்தியான என்பொருளால்

லும் உண்டாபிரக்தொருபடி அருவந்தித்தகையும் வேண்டும். வர்ண
மாத்ருபயாகவும் என்பது முக்கோக கவிதையுள் "ஊம்
னாரிகன் முக்கினித் தன்னுடைய வ்யாபுத்திவிதம் பதனத்தினை
யும்" என்பதிறனாகையாலும் அருவந்தித்தகையும் வேண்டியது முப்படியப்
பொருளே 'பரிபத்தித் தகையும்' என்ற தொடர்த்தி வேண்டியது
பொருள் உத்தாச பரிபத்தியும்' என்பதிறனாகவும் அருவந்தித்
தையும் அகம்பாபெய்தும் அப்பொருளான அந்தஸ்துக்கது இரு
கோகமமுக்கு முழுதும் வரவன் உத்தாசம் வேண்டியது
வம்வாரத்தினே வந்தித்தபயன்தான் வரவேண்டும் காமவயது.

(அக.) இனிமேல் இவ்வந்தஸ்துக்கத்தினை இவ்வாறும் தத்த
ருணயாக அருவந்தாசமுமுண்டாய் அருவந்தாசம் வரவன்
முழுதும் சர்வத்துக்கது வரவன் வேண்டியதென்ற அருவந்தி
செய்யா சிவந்திரகாந்தி பரிபத்தியை விளக்கித்தொருத்தார். (இப்
படி) என்ற தொடர்த்தி.

மு. ௨௦ இப்படி இருவந்தாசமுமுண்டாய் வரவன்
வந்தித்தகையான சர்வத்துக்குப் பரிபாசனப்பரிபாசனம் சிவந்திர
யினும் அந்தந்த பரிபத்தியுபகாரகமேவன்.

அந்தஸ்துக்கம் வந்திருக்கம்.

பிண்டிசெய்தாசாம்பிஷ் திருவருக்கென வரவன்.

(வ்யா. அரவது— இப்படி இருவந்தாசமுமுண்டாய்
வந்தித்தகையான அரவது— இப்படி என்ற வந்தாசமே
கரிபாபத்தி, வந்தாசமே வேண்டிய என்ற தொடர்த்தி, "இப்
படி அந்தஸ்துக்கது இருவன் கரிபா" என்ற வந்தாசமுமுண்டாய்
இந்த சொன்னது அந்தஸ்துக்கத்தையும் தத்தியுபத்தி இரு
மும் உண்டாய்வேண்டும் என்ற இருவந்தாசத்தையும், வந்தாசம்
அருவந்தாசமும் என்றதொடக்கி உத்தாசப்பரிபத்தியும் அருவந்தி
த்தகையும் என்றொரு வகையத்தானும் இந்த சொன்னது உபபு
இருக்குமென்று அந்த இருவந்தாசமுமுண்டாய் வந்தாசம்
பரிபாசனப்பரிபாசனமே அருவந்தாசத்தையும் திருவந்தி
தினை வகத்துக்கொக்கி இப்படி இருவன் வந்தாசமுமுண்டாய்
வந்தித்தகையான வந்தாசம் சர்வத்துக்கு சிவந்திரகாந்தி இரு
வன் அருவந்தாசம் துரு இவ்வந்திரகாந்தி பரிபத்தித்தகையான சர்வ

39	2	அதுபவருபமாண	அதுபவருபமாண -	61	17	குழாய்க்களையுயிருடன்	குழாய்க்களையுயிருடன்
40	81	பொகட்டுமாப்போலே	பொகட்டுமாப்போலே	"	24	தேசத்தையும்	தேசத்தையும்
"	32	ஊழ்மக்காடி	ஊழ்மக்காடி	62	3	திருமேயெ	திருமேயெ
41	26	காண்பச்சம்	காண்பச்சம்	64	9	காண்புண்பமுமாகவு	காண்புண்பமுமாகவு
"	85	சீவையிழுகளுக்கும்	சீவையிழுகளுக்கும்			மாப்	கவுறாம், ஜன்மகாண
42	23	கைதொழ	கைகளையே தொழ				மானது பாபமாகவு
"	26	பிரவா	பிரவா	"	33	சந்த	என்னும் [மாம்
43	8	சித்பாதுபவயன்	சித்பாதுபவயன்	65	35	பகவதர்களுக்கும்	பகவதர்களுக்கும்
"	12	என்றபடி	என்றபடி	66	5	யோலே	யோலே
"	15	தேசத்துக்கு	தேசத்துக்கு	67	26	விபாபிகைக்கு	விபாபிகைக்கு
"	39	பாதிதவா	பாதிதவா	68	2	தரிதன் ஆகவும்	தரிதன் ஆகவும் அபூர்
46	12	தரிதன் ஆகவும்	தரிதன் ஆகவும்				என்ற ஆகவும்
"	32	குயிலவாரு	குயிலவாரு	68	5	பதார்த்த பாகார்த்தலே	பதார்த்த பாகார்த்தலே
47	18	தர்மபூதபூதா	தர்மபூதபூதா	69	15	செப்பர்	செப்பர்
51	26	ஜன்மபாண	ஜன்மபாண	"	19	மதாசுயிபன்	மதாசுயிபன்
52	2	ஊய	ஊய	"	81	இருவரும்	இருவரும்
53	29	ஊய	ஊய	70	4	கருவதன்	கருவதன்
54	29	ஊய	ஊய	"	7	அந்த	அந்த
		ஊய	ஊய	"	20	பாபுத்யபாப	பாபுத்யபாப
		ஊய	ஊய	71	8	புடை	புடை
		ஊய	ஊய	"	11	தேவரி	தேவரி
		ஊய	ஊய	72	14	ஹிதப்போலே	ஹிதப்போலே
"	30	மிக்கையும்	மிக்கையும்	"	25	பாபகமாக	பாபகமாக
59		செந்திப்போலையும்	செந்திப்போலையும்	"	27	சந்தி	சந்தி